

PREMIUM

▲ Sophie van Winden © ANP Kippa

Sophie van Winden: Heerlijk om hardop te zeggen wat je denkt

KOM HIER DAT IK U KUS | Tot eind mei speelt actrice Sophie van Winden een van de hoofdrollen in de toneelversie van *Kom hier dat ik u kus*, de bestseller van schrijfster Griet op de Beeck. Mede mogelijk gemaakt door haar moeder en 'een geweldige oppas'.

Jeroen Schmale 19-02-19, 07:00 Laatste update: 07:26

2

Ze zal het nooit vergeten, het moment dat ze *Kom hier dat ik u kus* las. Vanwege het indringende schrijfwerk van Griet op de Beeck, zeker. Maar ook door de omstandigheden waarin actrice Sophie van Winden het boek tot zich nam. Van Winden (35), een van de hoofdrolspeelsters in de toneelbewerking van de veelgeprezen roman: „We waren in Costa Rica en ik was in verwachting van Julie, ons tweede kind. En net op dat moment hield die zika-mug flink huis in Midden- en Zuid-Amerika, met gevaar voor zwangere vrouwen en hun baby's. Costa Rica was het enige land in Latijns-Amerika waar de mug nog niet was gesignaleerd. Maar uit voorzorg was ik van top tot teen ingepakt, om maar niet geprikt te kunnen worden. Zo las ik *Kom hier dat ik u kus*.”

Geen zika-mug die Van Winden kon infecteren, 2,5 jaar geleden werd dochter Julie geboren – 2 jaar na haar grote broer Joe. Samen met haar kinderen en man, regisseur Hanro Smitsman, woont ze net buiten Amsterdam. Compleet gezinsgeluk dus, al moeten de ouders af en toe een soort productiebedrijfje runnen door hun werk op incurante uren. „Mijn man reist binnenkort wekenlang naar Zuid-Afrika om daar te draaien, terwijl ik vijf avonden in de week in de theaters sta met *Kom hier dat ik u kus*. Dat is allemaal geweldig, maar dat kunnen we echt alleen doen dankzij mijn moeder en een geweldige oppas die we hebben gevonden.”

Lees verder onder de foto

▲ Sophie van Winden © Ben van Duin

Uitdaging

Nog groter was de 'productionele uitdaging' toen pa en ma samen wekenlang werkten aan de dramaserie *Ik weet wie je bent*, die afgelopen najaar op zondagavond op NPO 3 werd uitgezonden. Van Winden speelde een prominente rol, haar levenspartner regisseerde. „Dat was soms best pittig, als we allebei om 4 uur 's nachts van huis moesten om een nachtsce ne op te nemen. Maar de kinderen komen bij ons op de eerste plaats, we wisselden elkaar af waar mogelijk. We draaien dan dubbele uren: we willen ons werk voluit doen en veel bij de kinderen zijn. Gelukkig werken we allebei op projectbasis en er is na een intensieve periode weer veel tijd om met elkaar door te brengen.”

Over haar echtgenoot zegt Van Winden: „Ik vind hem echt een fijne regisseur om mee te werken. Hij straalt een enorm vertrouwen uit naar de acteurs, dat hoor ik ook van collega's. En hij weet echt waar het verhaal om gaat, nog meer dan wij.”

De twee leerden elkaar in 2011 kennen tijdens het opnemen van het tweeluik *Eileen, een Nederlandse bij de Farc*. Van Winden speelde de hoofdrol, losjes gebaseerd op het levensverhaal van de Twentse Farc-guerrilla Tanja Nijmeijer. „Later las ik in een interview met Nijmeijer dat zij die serie zelf heeft gezien. Dat vond ik wel een heel bijzonder beeld; ik stel me zo voor dat zij dan in de jungle naar een beeldscherm zit te kijken en onze film ziet.”

Lees verder onder de foto

▲ Sophie van Winden © Ben van Duin

Indringend

Zoals ze Nijmeijer niet sprak voor *Eileen*, heeft ze ook (nog) geen contact gehad met Op de Beeck over de toneelversie van haar bestseller, die autobiografische elementen bevat. Uitzonderlijk is dat Van Winden samen met Kirsten Mulder één en dezelfde rol speelt, die van hoofdpersoon Mona. De dames staan tegelijkertijd op het podium. Soms is Mulder de innerlijke stem van Mona, haar gedachten dus, en voert Van Winden gesprekken met anderen. Maar dat wisselt de hele tijd, op een volkomen logische, vloeiende wijze.

„Het boek maakt goed inzichtelijk hoe iemand zich van binnen kan voelen. De dialoog die Mona in zichzelf voert, is heel indringend als je het leest. En ik ben blij dat Kirsten en ik dat op de vloer samen over kunnen brengen. Ik heb dat zelf ook, dat ik bij bepaalde situaties zelf van alles denk wat ik niet uitspreek. Of misschien alleen naderhand tegen mijn beste vriendin. Met deze rol is het heerlijk om hardop te kunnen zeggen wat je vindt en denkt. Dat herkent bijna iedereen volgens mij wel. En het verklaart volgens mij waarom dit stuk bevrijdend werkt voor het publiek, dat merk ik echt aan de reacties. De bezoekers gaan aan het einde als één man staan en beginnen soms zelfs te klappen als we later de theaterfoyer binnenstappen. Dat is fijn om mee te maken, heel dankbaar.”

▲ © Ben van Duin

▲ © Ben van Duin

Je las zojuist een Premium artikel.

PREMIUM

Omdat je abonnee bent, lees je altijd
onbeperkt Premium artikelen.

VERDER IN HET NIEUWS
